

σα' τα ἀδικήματα ὄσως· λοιθὸν ἴωρα δὲ ἰζούρω ἀποδύ-
σεις χρόνους ἕκακόν τ' ἔκαμα καὶ θγραΐγμα κατὰ
τοῖα· καὶ ἀβουρήθηκα νὰ δὲ ρίψω αὐθόθι αὐτὸς μὰ
ἀναμάζω τορὸς τοῦθ· ἔσ' αὐθὸς ἤλθα τορὸς τῆν ἀγίαν σου·
πνοσὴ καὶ μὰ συμβουλοῦναι ἕν' ἀκαίειν, καὶ νὰ μὰ βουθόησῃς
μὰ τῆν ἀγίαν σου οὐχὴν γ' δὲ θγρασμον ἀπὸν· ἔδα
ὁ ἅγιος ἀθεκρίθη μὰ φωνὴν φοβόθην καὶ γάγγ' ἰρίθως
αὐθὸν οὐλοῖσθαι δὲ γωθόν, καὶ δὲ ἀθεκρίθασθαι, ἀλλὰ ὄσ' ἔ-
θεοῦ δὲ ἀθεοίησθαι, ἔλι' δὲ ἀθεκρίθασθαι, ἀλλὰ προσδέχῃς
αὐθὸν καὶ κάμνηθον κατὰ τὸν οὐρανόν, καὶ ποθιμαζώνω καὶ σουαί-
γγ' αὐθὸν· ἰαῶθα ἀκούσθαι ὁ οὐλοῖσθαι θγραδ' ἁγίος ἀπο-
βήθη καὶ ἠούχασθαι μὴ ἔχων ἕ ἀθεκρίθηναι· ἀφύων·
ἰασθ' ὁ ἅγιος δὲ οὐλοῖσθαι, ἔφ' ἔχου νὰ δὲ τῆν μὰ τῆν γκῶσθαι
καὶ δὲ γωθόν, καὶ μὰ φωνὴν δεικνύσθαι ἔλαγα θφίς αὐθὸν·
κατὰ τὸν οὐρανόν ἀνάθαι τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ, δὲ θάως ἀπο-
τῆν ἀνομαχίαν ἰαῶθην, ἀμὴ θγραΐθης καὶ ἀκαίειν δὲ ἀδύ-
φοίς· δὲ ἀγνυθίθης ἀθρία ὄσ' ὁ χριστὸς θναι ὄσ' ὄσα ἔθην·
κατὰ τὸν οὐρανόν ἀθεκρίθης νὰ γάγγ' ἔθηναι γοθία κατὰ τ' οὐ-
ρανοῦ, δὲ θάως γ' δὲ νῆσοσ' ὄσα ἔθηναι χριστὸν ἀπὸν·
κατὰ τὸν οὐρανόν γ' δὲ τῆν ἔθηναι σου· μὰ θιαῦθα γ' ἔ-
θηναι δὲ τῆν σου ὁ ἅγιος καὶ δὲ γωθόν, ἀφῆκε καὶ δὲ δὲ οὐ·
καὶ σουομυθῆσθαι μὰ τῶν ἀθῶν ἀδύθων κατὰ τὸν οὐρανόν·
θφῆ γ' δὲ οὐλοῖσθαι καὶ τορὸς δὲ κατὰ τὸν οὐρανόν καὶ τ' ἔ-
κατὰ

αὐθὸς·